

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 556

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 14 august 2007

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
775.	2	828.	7-8
— Decret privind acordarea gradului de general unui colonel din Serviciul Român de Informații		— Hotărâre privind înființarea Sistemului de protecție a indicațiilor geografice și denumirilor de origine ale produselor agricole și produselor alimentare	
776.	2	829.	8-12
— Decret privind acordarea gradului de general unui colonel din Serviciul Român de Informații		— Hotărâre pentru aprobarea tezelor prealabile ale proiectului Codului de procedură penală.....	
777.	3	830.	13-14
— Decret privind acordarea gradului de general unui colonel din Ministerul Apărării		— Hotărâre pentru aprobarea participării României la Expoziția Internațională 2008 „Apa și dezvoltarea durabilă”, Zaragoza, Spania	
778.	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
— Decret privind acordarea gradului de general de flotilă aeriană unui comandor din Ministerul Apărării.....		123.	14
779.	4	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice pentru modificarea Ordinului ministrului administrației publice nr. 192/2003 privind înființarea agențiilor teritoriale ale Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală	
— Decret privind acordarea gradului de contraamiral de flotilă unui comandor din Ministerul Apărării.....		153.	15-16
780.	4	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 34/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare referitoare la monitorizarea zoonozelor și agenților zoonotici	
781.	5		
— Decret privind înaintarea în gradul de viceamiral în retragere a unui contraamiral în retragere din Ministerul Apărării			
782.	5		
— Decret privind înaintarea în gradul de viceamiral în retragere a unui contraamiral în retragere din Ministerul Apărării			
783.	6		
— Decret privind înaintarea în gradul de viceamiral în retragere a unui contraamiral în retragere din Ministerul Apărării			
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
34.	6		
— Ordonanță pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 45/1997 privind înființarea Societății Comerciale „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A.			

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind acordarea gradului de general unui colonel
din Serviciul Român de Informații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 123 din 8 august 2007,
având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Voinescu Ion George-Viorel i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 august 2007.
Nr. 775.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind acordarea gradului de general unui colonel
din Serviciul Român de Informații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 123 din 8 august 2007,
având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Anton Dumitru Sergiu i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 august 2007.
Nr. 776.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea gradului de general unui colonel
din Ministerul Apărării**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 125 din 8 august 2007,
având în vedere propunerea ministrului apărării,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Tomescu Aurică Tomiță-Cătălin i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 august 2007.
Nr. 777.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea gradului de general de flotilă aeriană
unui comandor din Ministerul Apărării**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 125 din 8 august 2007,
având în vedere propunerea ministrului apărării,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului comandor (Av.) Avram Constantin Ion i se acordă gradul de general de flotilă aeriană cu o stea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 august 2007.
Nr. 778.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea gradului de contraamiral de flotilă
unui comandor din Ministerul Apărării**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 125 din 8 august 2007, având în vedere propunerea ministrului apărării,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului comandor (M.) Vâlsan Petre Nicolae i se acordă gradul de contraamiral de flotilă cu o stea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 august 2007.
Nr. 779.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea gradului de contraamiral de flotilă
unui comandor din Ministerul Apărării**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 125 din 8 august 2007, având în vedere propunerea ministrului apărării,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului comandor (M.) Popa Constantin Aureli se acordă gradul de contraamiral de flotilă cu o stea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 august 2007.
Nr. 780.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind înaintarea în gradul de viceamiral în retragere
a unui contraamiral în retragere din Ministerul Apărării**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 124 din 8 august 2007,
având în vedere propunerea ministrului apărării,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul contraamiral în retragere Anghel Dumitru Petru se înaintează la gradul de viceamiral cu trei stele, în retragere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 august 2007.
Nr. 781.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind înaintarea în gradul de viceamiral în retragere
a unui contraamiral în retragere din Ministerul Apărării**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 124 din 8 august 2007,
având în vedere propunerea ministrului apărării,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul contraamiral în retragere lordache Marin Constantin se înaintează la gradul de viceamiral cu trei stele, în retragere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 august 2007.
Nr. 782.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind înaintarea în gradul de viceamiral în retragere
a unui contraamiral în retragere din Ministerul Apărării**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 124 din 8 august 2007,
având în vedere propunerea ministrului apărării,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul contraamiral în retragere Ștefan Constantin Ilie se înaintează la gradul de viceamiral cu trei stele, în retragere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 august 2007.
Nr. 783.

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ

**pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 45/1997 privind înființarea Societății Comerciale
„Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A.**

În temeiul art. 1 pct. II.6 din Legea nr. 266/2007 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — După articolul 21 din Ordonanța Guvernului nr. 45/1997 privind înființarea Societății Comerciale „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 29 august 1997, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 136/1998, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 211, cu următorul cuprins:

„Art. 211. — (1) În scopul accelerării procesului de restructurare a Societății Comerciale „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A. și al pregătirii societății pentru privatizare, Ministerul Transporturilor poate decide ca unul dintre administratorii societății să fie persoană juridică română sau străină.

(2) Persoana juridică prevăzută la alin. (1) se selectează prin licitație, organizată de Ministerul Transporturilor, cu respectarea reglementărilor în vigoare.

(3) Cheltuielile cu selecția administratorului persoană juridică se suportă de Societatea Comercială „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A.

(4) Administratorul persoană juridică încheie cu Ministerul Transporturilor un contract de administrare a Societății Comerciale „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A. pe perioadă determinată, în care sunt prevăzute, cel puțin, drepturile și obligațiile administratorului, rezultatele și performanțele societății pentru

care acesta își angajează răspunderea, condițiile în care contractul de administrare poate fi revocat, precum și remunerația administratorului, care va fi identificată ca poziție separată în bugetul de venituri și cheltuieli al societății.

(5) Pe perioada cât unul dintre administratorii Societății Comerciale „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A. este persoană juridică, consiliul de administrație, numit prin ordin al ministrului transporturilor, va fi format din 3 membri, după cum urmează:

— un reprezentant al Ministerului Transporturilor, care îndeplinește și funcția de președinte al consiliului de administrație;

— un reprezentant al Ministerului Economiei și Finanțelor;

— un reprezentant desemnat al administratorului persoană juridică.

(6) Prin excepție de la prevederile art. 7 alin. (3), pe perioada cât consiliul de administrație are componența prevăzută la alin. (5), directorul general al Societății Comerciale „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A. este numit și revocat din funcție de către consiliul de administrație și nu poate îndeplini funcția de președinte al consiliului de administrație.

Art. II. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban
p. Ministrul economiei și finanțelor,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 7 august 2007.
Nr. 34.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind înființarea Sistemului de protecție a indicațiilor geografice
și denumirilor de origine ale produselor agricole și produselor alimentare**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 din Legea nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre definește termenii utilizați și stabilește autoritățile responsabile cu verificarea documentației pentru obținerea protecției indicației geografice sau denumirii de origine a unui produs agricol sau alimentar și cu verificarea pe piață a etichetării și utilizării logoului național sau comunitar.

(2) Prevederile prezentei hotărâri se aplică produselor agricole și produselor alimentare destinate consumului uman, prevăzute în anexa I la Tratatul de instituire a Comunității Europene și în anexele I și II la Regulamentul Consiliului (CE) nr. 510/2006 privind protecția indicațiilor geografice (IGP) și denumirilor de origine (DOP) ale produselor agricole și produselor alimentare.

Art. 2. — În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *logoul național* reprezintă simbolul național care figurează pe etichetele produselor agricole sau alimentare românești care se comercializează sub o denumire înregistrată în Registrul denumirilor de origine și indicațiilor geografice protejate și a dobândit protecția la nivel național;

b) *certificarea produselor agricole sau alimentare* reprezintă procedura prin care un organism de inspecție și certificare afirmă că produsul este autentic și în conformitate cu caietul de sarcini sau specificația tehnică ori cu o reglementare privind producerea, procesarea, definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și comercializarea acestuia;

c) *organism privat de inspecție și certificare* reprezintă o entitate recunoscută de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, acreditată în conformitate cu standardul european EN 45011 sau cu standardul ISO/CEI 65 (Cerințe generale pentru organisme care operează cu sistemul de certificare a produselor);

d) *caietul de sarcini* reprezintă documentul care cuprinde date privind numele și descrierea produsului, aria geografică și dovada că produsul este originar din aceasta, metoda de obținere a produsului și legătura între calitatea sau caracteristicile acestuia cu mediul geografic sau originea geografică, autoritățile ori organismele care verifică, elemente suplimentare de etichetare și se elaborează în conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului (CE) nr. 510/2006;

e) *cererea de înregistrare* reprezintă documentația care cuprinde date privind numele și adresa grupului solicitant, caietul de sarcini și documentul unic și se elaborează în conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului (CE) nr. 510/2006;

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

f) *grup de producători* înseamnă orice asocieră, indiferent de forma sau componența sa juridică, de producători sau procesatori care efectiv produc sau procesează același produs agricol sau alimentar pentru care se solicită protecția denumirii de origine sau indicației geografice; o persoană fizică sau juridică poate fi considerată un grup în conformitate cu prevederile Regulamentului Comisiei (CE) nr. 1.898/2006 privind detalierea regulilor de implementare a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 510/2006;

g) *documentul unic* cuprinde elementele principale din caietul de sarcini și descrierea legăturii produsului cu mediul sau originea geografică și se elaborează în conformitate cu prevederile Regulamentului Comisiei (CE) nr. 1.898/2006 privind detalierea regulilor de implementare a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 510/2006;

h) *procedura de declarare a opoziției la nivel național* reprezintă procedura prin care se acordă o perioadă delimitată în care orice persoană fizică sau juridică legitim interesată, stabilită în țară, își poate declara opoziția față de cererea de înregistrare;

i) *înregistrarea denumirii de origine și indicației geografice* a unui produs agricol sau alimentar reprezintă data înregistrării în Registrul denumirilor de origine și indicațiilor geografice protejate și dobândirii protecției la nivel național;

j) *Registrul denumirilor de origine și indicațiilor geografice protejate* reprezintă documentul legal de înregistrare a denumirilor care dobândesc protecție națională.

CAPITOLUL II

Verificarea caietului de sarcini

Art. 3. — (1) Realitatea datelor cuprinse în caietul de sarcini se verifică și se certifică de către organisme private de inspecție și certificare a produselor agricole sau alimentare, în conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului (CE) nr. 510/2006.

(2) Organismele private de inspecție și certificare a produselor agricole sau alimentare trebuie să fie în conformitate cu prevederile art. 11 alin. 3 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 510/2006.

(3) Costurile aferente verificării și certificării realității datelor cuprinse în caietul de sarcini, precum și cele aferente controlului respectării caietului de sarcini sunt suportate de grupul de producători vizat de controlul respectiv.

CAPITOLUL III

Verificarea documentației pentru înregistrarea și dobândirea protecției unei denumiri de origine sau indicații geografice a unui produs agricol sau alimentar

Art. 4. — (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale este autoritatea competentă cu atribuții în verificarea documentației pentru înregistrarea și dobândirea protecției unei denumiri de origine sau indicații geografice a unui produs agricol sau alimentar.

(2) Procedura de înregistrare și verificare a documentației pentru dobândirea protecției unei denumiri de origine sau indicații geografice a unui produs agricol ori alimentar, procedura de declarare a opoziției la nivel național și procedura de transmitere la nivelul Comisiei Europene a cererii de înregistrare a denumirilor de origine sau indicațiilor geografice ale produselor agricole sau alimentare, în vederea dobândirii protecției la nivelul Uniunii Europene, se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(3) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale este autoritatea competentă cu atribuții în verificarea și monitorizarea activității

organismelor private de inspecție și certificare a produselor agricole sau alimentare.

CAPITOLUL IV

Verificarea etichetării și utilizării logoului național și comunitar

Art. 5. — (1) Verificarea pe piață a etichetării și utilizării logoului național sau comunitar ale produselor cu indicație geografică sau denumire de origine protejată se face de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Regulile specifice privind modelul și utilizarea logoului național pentru produsele cu denumire de origine sau indicație geografică care au fost înregistrate în Registrul denumirilor de origine și indicațiilor geografice protejate și au dobândit protecție națională se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 6. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANUContrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Decebal Traian Remeș

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

Dan Vlaicu

Departamentul pentru Afaceri Europene

Adrian Ciocănea,

secretar de stat

București, 25 iulie 2007.
Nr. 828.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**pentru aprobarea tezelor prelabile ale proiectului
Codului de procedură penală**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 26 și 27 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă tezele prelabile ale proiectului Codului de procedură penală, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANUContrasemnează:

p. Ministrul justiției,

Zsuzsánna Péter,

secretar de stat

București, 25 iulie 2007.
Nr. 829.

TEZE PRELABILE

privind elaborarea proiectului Codului de procedură penală

I. Actualul sistem procedural și necesitatea elaborării unei noi legislații procesual penale

Pornind de la realitățile evidente ale vieții juridice actuale, care au relevat atât lipsa de celeritate a desfășurării proceselor penale în general, neîncrederea justițiabililor în actul de justiție, cât și costurile sociale și umane uneori semnificative, traduse în consumul ridicat de resurse de timp și financiare, toate acestea creând un grad ridicat de neîncredere și incertitudine, a apărut necesitatea gândirii unui sistem procedural penal modern, care să răspundă imperativelor creării unei justiții moderne adaptate așteptărilor sociale, precum și creșterii calității acestui serviciu public.

Astfel, în programul legislativ al Ministerului Justiției a fost cuprinsă elaborarea noului Cod de procedură penală al României.

Realizarea acestui demers legislativ se subsumează identificării unor soluții de natură a îmbunătăți cadrul normativ și, subsecvent, a asigura o mai bună și unitară aplicare a legii.

Intenția nu este ca noul Cod de procedură penală să conțină soluții originale cu orice preț, în comparație cu soluțiile de drept existente care s-au dovedit a fi viabile în practică sau a căror utilizare constituie o obișnuință pentru practică, ci mai degrabă să modifice corespunzător toate acele soluții care au devenit desuete sau care au evidențiat o serie de anomalii în practică și să introducă noi soluții, bazate pe experiențe comparative pozitive sau orientate către efectele favorabile așteptate, toate ca urmare a studiului doctrinei dreptului procesual penal din sistemul intern și din sistemele europene.

Prin urmare, Codul de procedură penală își va păstra caracterul predominant continental european, dar, așa cum este tendința în prezent, în mod tipic pentru majoritatea altor proceduri penale moderne, el va presupune multe elemente care își au originea în procedura anglo-saxonă, respectiv cea de tip adversial, dar într-o manieră care să le adapteze corespunzător la propriul nostru concept legislativ. Combinarea elementelor din cele două mari sisteme de procedură penală existente în lume este o formă de convergență a celor mai bune soluții comparate, păstrând însă premisele fundamentale ale procedurii penale europene clasice. O asemenea abordare a reprezentat o tendință în dreptul modern de procedură penală în anii anteriori și astăzi cele mai tradiționaliste țări europene, cum sunt Germania, Italia sau Franța, au în procedura lor penală unele soluții care și-au avut originea în procedurile penale de tip adversial.

Așadar, deși scopul este acela de a menține toate soluțiile bune din actualul Cod de procedură penală, este necesar să se introducă o serie de soluții noi care se concentrează în esență pe facilitarea unui proces de decizie rapid și eficient într-o cauză penală, acordându-se în același timp respectul cuvenit drepturilor și libertăților fundamentale ale inculpatului, inclusiv drepturilor celorlalți subiecți ai procedurii penale.

Anvergura modificărilor cantitative, sub aspectul conținutului și al calității acestuia, va determina nu doar crearea unui Cod de procedură penală nou, ci și a unui model conceptual semnificativ diferit de procedură penală, în respectul pentru particularitățile sistemului nostru juridic.

Obiectivele urmărite de cod sunt următoarele:

1. crearea unui cadru legislativ în care procesul penal să fie mai rapid și mai eficient, prin urmare, în mod semnificativ mai puțin costisitor;

2. protecția unitară a drepturilor omului și a libertăților garantate de Constituție și de actele normative internaționale;

3. armonizarea soluțiilor derivate din Codul de procedură penală cu dispozițiile legilor speciale cu dispoziții procesual penale;

4. armonizarea conceptuală cu prevederile noului Cod penal, o atenție deosebită fiind acordată noii definiții a faptei care constituie infracțiune;

5. reglementarea adecvată a obligațiilor internaționale asumate de țara noastră privind actele normative din domeniul dreptului procesual penal;

6. stabilirea unui echilibru corespunzător între cerințele pentru o procedură penală eficientă, protejarea drepturilor procedurale elementare, dar și a celor fundamentale ale omului pentru participării la procesul penal și respectarea unitară a principiilor care privesc desfășurarea echitabilă a procesului penal.

II. Elaborarea instituțiilor de drept și a soluțiilor fundamentale ale dreptului procesual penal

1. Regulile de bază

În elaborarea noului cod se pornește de la premisa că un proces penal echitabil, desfășurat într-un termen rezonabil, nu poate fi asigurat fără așezarea acestuia pe pilonii unor noi principii, care, alături de cele clasice, să oblige organele judiciare la înfăptuirea unei justiții independente și imparțiale.

Aceste noi principii reprezintă reguli generale prezente în legislațiile din statele Uniunii Europene, care stau la baza procesului penal modern din aceste state, reguli ale căror valabilitate și eficiență au fost verificate de practica judiciară, de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și care se bucură de credibilitate.

Noile reguli au scopul de a înlătura anacronismele, incompatibilitățile în exercitarea funcțiilor judiciare și ineficiența procesului penal românesc și de a asigura cu celeritate și în mod eficient realizarea scopului procesului penal.

Aceste obiective vor fi realizate în primul rând prin reșezarea locului și rolului fiecărui organ judiciar pe poziții și în funcții care să garanteze imparțialitatea și credibilitatea în exercitarea atribuțiilor lor specifice.

De aceea, în proiectul noului Cod de procedură penală vor fi introduse, pe lângă principiile clasice (al legalității, al oficialității, al garantării libertății persoanei, al prezumției de nevinovăție, al garantării dreptului la apărare și al respectării demnității umane), reguli noi, precum principiul dreptului părților la un proces echitabil, desfășurat într-un termen rezonabil.

În egală măsură se intenționează limitarea obligativității exercitării acțiunii penale, care derivă din art. 1 al actualului Cod de procedură penală, prin recunoașterea excepțiilor bazate pe oportunitate. În baza acestui nou concept se poate evita desfășurarea unor procese penale în cauze minore, în care lipsește interesul public în aplicarea unei pedepse. O consecință directă a acestei noi concepții, care se aplică de mai mulți ani în Germania, Italia, Franța, Spania, Serbia, Slovenia, fiind reglementată într-o manieră similară și în proiectul de Cod de

procedură penală unic european *Corpus Juris*, va fi reducerea volumului cauzelor penale aflate pe rolul organelor judiciare.

Sub aspectul acțiunii civile se intenționează înlăturarea exercitării acesteia din oficiu, precum și regândirea dispozițiilor procedurale, în scopul de a evita întârzierile în soluționarea conflictului de drept penal.

2. Organele judiciare și competența

În această materie se propune ca urmărirea penală să fie efectuată de către organele de cercetare penală sub conducerea procurorului, eliminându-se astfel obligativitatea efectuării acesteia personal de către procuror. Astfel, procurorul va conduce și va controla activitatea de investigații a poliției judiciare, fiind informat despre orice activitate investigativă. Totodată, procurorul va putea efectua personal orice activitate de urmărire penală. Prin adoptarea acestei idei se vor reconsidera poziția procurorului, rolul și atribuțiile acestuia, fiind înlăturate inconvenientele sesizate în practică în materia nulității actelor de urmărire penală.

În egală măsură se propune reglementarea expresă a instituției judecătorului de libertăți ca organ judiciar distinct. Competența acestuia privește dispunerea asupra măsurilor privative de drepturi în tot cursul urmăririi penale, cum ar fi: arestarea preventivă, percheziția domiciliară, interceptările și înregistrările audiovideo. Acest nou regim judiciar nu necesită eforturi organizatorice mari, judecătorul de libertăți urmând a fi desemnat periodic în aceeași manieră precum judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate și judecătorul delegat la compartimentul de executări penale.

Sub aspectul competenței se impune o echilibrare a competenței materiale a instanțelor judecătorești, în paralel cu o reșezare a căilor de atac, cu regândirea principiului apropierii justiției de cetățean. Astfel, se impune reîmpărțirea competenței de primă instanță între tribunale și judecătorii, cu precizarea că tribunalele vor avea competența generală, iar judecătorii o competență limitată la cazurile de mai mică importanță, respectiv infracțiunile pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a părții vătămate sau pentru care împăcarea părților înlătură răspunderea penală. În consecință, tribunalul va judeca în primă instanță toate infracțiunile, cu excepția celor date în mod expres în competența altor instanțe. Curțile de apel vor judeca toate apelurile, în timp ce Înalta Curte de Casație și Justiție va avea în competență calea extraordinară de atac a recursului în casație.

În mod excepțional, atât curțile de apel, cât și Înalta Curte de Casație și Justiție vor judeca în fond cauze penale având ca obiect infracțiuni comise de anumite categorii de persoane (competența după calitatea persoanei). Sub acest aspect se intenționează regândirea competenței personale în conformitate cu prevederile Constituției. Curțile de apel vor judeca infracțiunile săvârșite de judecătorii de la judecătorii și tribunale și de către procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe, reglementare care are rațiunea de a asigura respectarea principiului egalității și echilibrului puterilor în stat, având în vedere competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a judeca infracțiunile săvârșite de senatori, deputați și membrii Guvernului. Pe aceeași linie de gândire, în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție vor fi infracțiunile săvârșite de judecătorii acestei instanțe, ai curților de apel, de către procurorii din cadrul parchetelor de pe lângă aceste instanțe, precum și de către judecătorii Curții Constituționale.

3. Desfășurarea procesului penal

Sub acest aspect se preconizează ca principalele faze ale procesului penal să fie următoarele: faza investigativă (urmărirea penală), faza preliminară (verificarea rechizitoriului) și faza de judecată.

Spre deosebire de reglementarea actuală, care situează faza actelor premergătoare în afara procesului penal, în viziunea noului Cod de procedură penală această fază va dispărea ca etapă distinctă. Prin urmare, toate activitățile (operaționale) desfășurate de organele de poliție vor fi efectuate în cadrul urmăririi penale, soluție care este de natură a asigura atât respectarea drepturilor și garanțiilor acordate persoanei cercetate, pe parcursul întregului proces penal, cât și înlăturarea inconvenientelor constatate în practică, generate de extinderea nejustificată a categoriilor de acte de investigație care pot fi efectuate în această etapă.

Potrivit viziunii noului Cod de procedură penală, urmărirea penală va avea drept unic scop strângerea de probe care sunt necesare procurorului competent pentru a dispune trimiterea în judecată sau o soluție de netrimite în judecată. Urmărirea penală va fi așadar concepută ca având două faze, faza de investigare a faptei și faza de investigare a persoanei.

Faza de investigare a faptei va începe prin sesizarea organelor judiciare competente (poliția judiciară sau procurorul) și se va încheia prin inculparea unei persoane determinate, care se va realiza printr-un act formal. În această fază, persoana cu privire la care, din investigații, rezultă bănuiala rezonabilă că a săvârșit o infracțiune va purta denumirea de *suspect*.

Faza de investigare a persoanei va începe prin decizia de inculpare a unei persoane (inculpat), care se realizează prin punerea în mișcare a acțiunii penale, atunci când, din cercetările efectuate, rezultă motive verosimile de a crede că această persoană a săvârșit fapta investigată.

Ca element de noutate, se vor regândi categoriile soluțiilor de neurmărire. Se are în vedere în primul rând, ca o consecință a limitării obligativității exercitării acțiunii penale, reglementarea soluțiilor alternative la urmărire, date în competența procurorului, respectiv a renunțării la urmărire, cu sau fără aplicarea unor sancțiuni, în cazuri în care gravitatea infracțiunii este redusă, măsura este proporțională cu gravitatea învinuirii, iar aplicarea unei sancțiuni este suficientă pentru a pune capăt tulburării provocate de infracțiune și a realiza îndreptarea inculpatului. Renunțarea la urmărire dispusă de către procuror, cu aplicarea unor sancțiuni, va fi supusă confirmării judecătorului, pentru a se respecta principiul potrivit căruia judecătorul este garantul libertăților fundamentale.

În ceea ce privește faza preliminară, aceasta va avea ca obiect verificarea legalității și temeiniciei actului de trimitere în judecată. Această instituție este cunoscută în multe sisteme europene (Italia, Serbia, Kosovo, Franța), fiind de asemenea reglementată în Statutul Curții Penale Internaționale și are ca scop verificarea existenței unor probe suficiente cu privire la acuzația penală, care să justifice desfășurarea fazei de judecată.

Pornind de la dezideratul asigurării cadrului procesual necesar soluționării cu celeritate a cauzelor penale și urmând exemplul majorității sistemelor europene de drept, inclusiv al celor adoptate în ultimii ani de către țările estice, proiectul unui nou Cod de procedură penală își propune, de asemenea, instituirea unor proceduri simplificate de judecată.

Astfel, urmând modelul german, se intenționează, în cazul infracțiunilor de o gravitate redusă, care pot fi pedepsite numai

cu amendă, reglementarea unei proceduri simplificate de tipul ordinului penal.

Ordinul penal este acea procedură, exclusiv scrisă, care presupune acordul prealabil al inculpatului, exprimat numai în prezența unui avocat, judecătorul apreciind pe baza materialului probator, prezentat de procuror și necontestat de inculpat, dacă există o bază faptică pentru pronunțarea unei condamnări și dacă sunt satisfăcute cerințele echității procedurii și pronunțând un ordin penal prin care aplică numai pedeapsa amenzii, într-un quantum care nu îl poate depăși pe cel propus de procuror. Ordinul penal se comunică inculpatului, care are posibilitatea de a-l contesta, introducerea unei astfel de contestații echivalând cu solicitarea de către inculpat a judecării sale după procedura obișnuită.

Totodată, raliindu-se tendințelor recente din țările vest europene, inclusiv celor exprimate de curând în sistemul de drept francez, proiectul își propune reglementarea instituției „acordului de recunoaștere a vinovăției”, în cazul infracțiunilor de gravitate mică și medie, pedepsite de lege cu închisoarea până la un anumit quantum. Această procedură presupune, în esență, realizarea unui acord între procuror, pe de o parte, și inculpat, asistat de avocat, pe de altă parte, în sensul recunoașterii de către cel acuzat a infracțiunii ce i se reține în sarcină. Acest acord, consemnat în actul de sesizare, va fi supus unui control strict din partea judecătorului, care verifică existența unei baze factice pentru condamnare, exprimarea liberă (neviciată) de către inculpat a poziției de recunoaștere a faptei ce face obiectul acuzației și echitatea unei astfel de proceduri. Introducerea acestei instituții va fi dublată de reglementarea unei cauze legale de reducere a pedepsei pentru inculpatul care consimte în mod liber la parcurgerea acestei proceduri.

Judecata în primă instanță se va încadra în tipul de proces penal preconizat, respectiv proces penal de tip adversarial, iar nu inchizitorial. În principiu, toate probele vor fi administrate nemijlocit în fața judecătorului. Probele de la urmărirea penală nu vor servi la condamnarea/achitarea persoanei, ci doar la justificarea trimiterii în judecată.

Procurorul, ca titular al acțiunii penale, va trebui să dovedească acuzarea, prin administrarea de probe, pe cale de consecință fiind regândit rolul judecătorului, care va veghea cu preponderență ca procedurile ce se desfășoară în fața sa să aibă caracter echitabil. În acest scop, dacă apreciază necesar, judecătorul va putea dispune administrarea și a altor probe decât cele indicate de acuzare sau de apărare.

În acord cu regulile procesului de tip adversarial se va modifica ordinea cercetării judecătorești, în sensul administrării probelor în următoarea ordine: probe în acuzare, probe în apărare. Audierea inculpatului va avea loc după administrarea probelor în acuzare.

Procesul se va judeca, de regulă, în prezența inculpatului. În toate cazurile în care nu rezultă că lipsa inculpatului la judecată este rezultatul unui act voit și neechivoc din partea acestuia de renunțare la dreptul său de a fi ascultat de o instanță și de a se apăra în proces va fi reglementată o procedură ulterioară prin care să se statueze, din nou, după ascultarea celui care a lipsit, cu privire la temeinicia acuzațiilor ce i se aduc.

Se va elimina posibilitatea extinderii acțiunii penale sau a procesului penal, instituții care duc la soluționarea cu întârziere a cauzei cu care a fost sesizată instanța. Cu privire la noile fapte descoperite în cursul judecării se propune desfășurarea de proceduri distincte de urmărire penală, pentru a nu se ajunge la întârzierea sau diluarea cauzei inițiale deduse judecării.

În egală măsură, se propune eliminarea restituirii dosarului la procuror pentru refacerea urmăririi penale. Eliminarea restituirii va fi pregătită procedural prin modul de reglementare a competenței și a regimului nulităților, precum și prin introducerea fazei intermediare de verificare a legalității și temeiniciei trimiterii în judecată.

Potrivit principiului existent deja în procedura civilă, hotărârile nedefinitive vor fi comunicate integral celor care, potrivit legii, pot exercita căile de atac. În cazul arestării preventive se vor prevedea măsuri speciale, pentru a asigura urgența la redactarea hotărârii și la judecarea căii de atac.

În materia căilor de atac se propune menținerea apelului drept cale ordinară de atac, integral devolutivă. Recursul va deveni o cale extraordinară de atac exercitată exclusiv în cazul neconformității hotărârii cu regulile de drept (recurs în casație).

Reglementarea recursului ca veritabilă cale extraordinară de atac exercitată doar în cazurile excepționale în care legalitatea a fost înfrântă presupune regândirea actualelor motive de recurs. Regândirea căii extraordinare de atac a recursului va fi însoțită de o procedură de filtrare a cererilor.

În ceea ce privește celelalte căi extraordinare de atac, prevăzute actualmente de Codul de procedură penală, se propune reglementarea posibilității exercitării acestora numai în favoarea condamnatului. Se va analiza, de asemenea, necesitatea menținerii actualelor căi extraordinare de atac, în raport de noua viziune asupra recursului.

4. Măsurile preventive

În acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se propune reglementarea explicită a principiului proporționalității oricărei măsuri preventive cu gravitatea acuzației aduse unei persoane, precum și a principiului necesității unei astfel de măsuri pentru realizarea scopului legitim urmărit prin dispunerea sa.

Ca regulă generală, având în vedere și propunerea de decizie-cadru a Consiliului privind anumite drepturi procedurale acordate în cadrul procesului penal în Uniunea Europeană, se intenționează a se reglementa informarea scrisă a persoanei supuse oricărei măsuri preventive asupra tuturor drepturilor pe care legea i le recunoaște.

Cu privire la reținere, spre deosebire de reglementarea în vigoare, se propune recunoașterea doar a două cazuri în care această măsură poate fi dispusă de către organele de cercetare penală sau procuror împotriva unei persoane suspecte față de care nu s-a pus în mișcare acțiunea penală, și anume situația infracțiunii flagrante și situația imposibilității de identificare, sub cel din urmă aspect fiind îmbrățișată soluția din Codul de procedură penală german.

În privința arestării preventive se propune, la nivel de principiu, reglementarea expresă a caracterului său excepțional și totodată a caracterului subsidiar în raport cu celelalte măsuri preventive neprivative de libertate, aceasta putând fi dispusă numai dacă luarea unei alte măsuri preventive nu este suficientă pentru realizarea scopului legitim urmărit.

Pentru a da eficiență principiilor menționate se preconizează recunoașterea competenței judecătorului de libertăți de a dispune lăsarea în libertate a inculpatului sub control judiciar sau pe cauțiune, aceste instituții fiind, de altfel, reglementate ca măsuri preventive distincte. Reglementarea propusă schimbă optica actuală asupra instituțiilor procesuale ale controlului judiciar și, respectiv, cauțiunii, care în prezent sunt aplicabile numai în cazul unui învinuit/inculpat arestat preventiv în

prealabil. Sub acest aspect, se urmează modelul Codului de procedură penală francez care reglementează controlul judiciar ca alternativă la arestarea preventivă.

Urmând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și modelul Codurilor de procedură penală din țările membre ale Uniunii Europene, proiectul își propune reformularea cazurilor în care se poate dispune arestarea preventivă a unei persoane. Astfel, vor fi recunoscute drept cazuri generale, în care se poate dispune privarea preventivă de libertate, situațiile în care există pericol de sustragere, pericol de influențare a anchetei penale și pericol de comitere a unei alte infracțiuni. În cazul infracțiunilor foarte grave (cum sunt cele îndreptate contra vieții sau cele pedepsibile cu închisoare mai mare de 10 ani), proiectul propune și un caz special de arestare preventivă, respectiv cel al existenței unui pericol concret pentru ordinea publică. Spre deosebire însă de reglementarea actuală, proiectul își propune să stabilească criterii legale în raport cu care să fie apreciat pericolul anterior menționat și, totodată, să instituie, după model german, o nouă trăsătură legală a acestuia, respectiv caracterul actual, ceea ce presupune dovedirea sa la fiecare moment când se dispune asupra privării de libertate.

Ca noutate absolută pentru legislația procesual penală românească, se propune reglementarea unei noi măsuri preventive, respectiv arestul la domiciliu, după modelul Codului de procedură penală italian, urmărind prin introducerea acestei instituții lărgirea posibilităților de individualizare a măsurilor preventive, în raport cu principiile anterior menționate.

Pentru a asigura respectarea caracterului eminentamente preventiv al arestării dispuse în cursul unui proces penal în desfășurare, proiectul, inspirându-se din Codul de procedură penală italian, propune instituirea unor termene maxime ale arestării preventive și pentru faza de judecată.

În privința minorilor, dincolo de reducerea termenelor prevăzute pentru majori, se propune, ca regulă generală, posibilitatea privării preventive de libertate a acestora numai dacă efectele unei astfel de măsuri asupra personalității și dezvoltării lor nu ar fi disproporționate față de scopul legitim urmărit prin luarea măsurii.

Tot în legătură cu măsurile restrictive de libertate, însușindu-și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia numai judecătorul poate dispune în sensul privării de libertate a unei persoane, fie și numai pentru a asigura prezența acesteia în fața unui organ judiciar, proiectul propune o nouă reglementare a instituției mandatului de aducere, recunoscând, pentru faza de urmărire penală, competența exclusivă de emiteră a acestuia în sarcina judecătorului de libertăți, la sesizarea procurorului.

5. Probele și mijloacele de probă

În materia regulilor generale se propune consolidarea reglementării excluderii probelor ilegale, sancțiunea specifică probei prin aplicarea căreia se asigură cea mai puternică garanție a respectării reglementărilor legale.

Proiectul va avea în vedere reglementarea clară a mecanismului de aplicare a sancțiunii, cu referire principală la două probleme: stabilirea condițiilor de aplicare a sancțiunii, respectiv a procedurii de aplicare în faza de investigații, în procedura preliminară judecătorească, precum și în cursul judecătorească.

Proiectul intenționează și reglementarea ipotezei probelor derivate din probele obținute în mod nelegal, prin promovarea soluției excluderii acestora atunci când se află într-o relație de strânsă dependență cu proba principală.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

De asemenea, se intenționează reglementarea unor procedee probatorii care nu se regăsesc în actualul Cod de procedură penală (amprentarea și fotografierea suspectului sau inculpatului, precum și a altor persoane, experimentul judiciar, examinarea fizică a persoanelor, analiza ADN) sau care se regăsesc în legi speciale (procedeele probatorii din domeniul informatic). În egală măsură se are în vedere completarea unor reglementări actuale (în materia percheziției domiciliare, introducerea condiției motivării suspiciunii rezonabile privind existența unor mijloace de probă în imobilul ce va fi supus percheziției; reglementarea condițiilor de dispunere a percheziției corporale și a percheziției vehiculelor).

În ceea ce privește procedeele probatorii prin care se aduce atingere drepturilor fundamentale (de exemplu, percheziția domiciliară, interceptările și înregistrările audiovideo, accesul în sistemele informatice, prelevarea de mostre biologice în vederea efectuării expertizei ADN) proiectul va susține ideea autorizării acestora de către judecător, respectiv „judecătorul de libertăți”. Autorizarea jurisdicțională a anumitor acte investigative reprezintă un important mijloc de control al dispunerii acestora, în vederea asigurării echilibrului dintre limitarea drepturilor fundamentale ale individului și interesul public ce impune desfășurarea acestor acte.

În ceea ce privește audierea suspectului sau inculpatului în cursul urmăririi penale, se intenționează reglementarea posibilității înregistrării audio sau audiovideo a audierii, cu înștiințarea acestuia, precum și a obligativității comunicării drepturilor (dreptul de a nu face declarații, dreptul la apărător și dreptul la interpret), în formă scrisă, distinct de procesul-verbal de consemnare a declarației.

Sub aspectul audierii martorilor, se propune reglementarea dreptului martorului de a nu se autoincrimina prin declarațiile sale.

În materia tehnicilor speciale de investigație se are în vedere reglementarea unitară a acestora într-un singur capitol din partea generală a proiectului, prin transferul dispozițiilor privind investigații sub acoperire din partea specială în partea generală. În mod special, în materia interceptărilor și înregistrărilor audiovideo se intenționează reglementarea obligației organelor judiciare de a informa persoana ale cărei convorbiri sau comunicări au fost interceptate despre efectuarea acestui act de investigație imediat după finalizarea lui sau, în caz de pericol pentru desfășurarea urmăririi penale, la un moment ulterior. În egală măsură se intenționează reglementarea mai clară a ipotezei interceptărilor prezentate de părți și a condițiilor de admisibilitate a acestora.

În materia mijloacelor științifice de probă se intenționează unificarea regimului acestora, prin înlăturarea constatărilor tehnico-științifice și menținerea ca unic mijloc de probă a expertizelor.

Ca element de noutate, proiectul intenționează să reglementeze în mod expres expertiza ADN ca mijloc de probă și, în mod corelativ, să reglementeze procedura de obținere a prelevărilor biologice de pe corpul persoanelor în vederea realizării acestui tip de expertiză.

6. Concluzii

Prezentele teze preliminare elaborate în baza art. 26 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, reflectă concepția generală, principiile, noile orientări și principalele soluții ale reglementărilor preconizate în materia procedurii penale.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea participării României la Expoziția Internațională 2008
„Apa și dezvoltarea durabilă”, Zaragoza, Spania**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă participarea României, în perioada 14 iunie — 14 septembrie 2008, la Expoziția Internațională 2008 „Apa și dezvoltarea durabilă”, Zaragoza, Spania, denumită în continuare *expoziție internațională*.

Art. 2. — Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile coordonează procesul de pregătire și de participare a României la expoziția internațională.

Art. 3. — (1) În vederea realizării demersurilor și luării măsurilor necesare pentru pregătirea și participarea României la expoziția internațională se constituie, în cadrul Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile, Autoritatea de management al Proiectului de participare a României la expoziția internațională, denumită în continuare *AMP*.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin AMP cooperează și cu alte instituții publice și private, precum și cu organizații guvernamentale și neguvernamentale.

(3) Conceptul național de participare, programul de participare și necesarul de alocații bugetare aferente participării României la expoziția internațională vor fi supuse aprobării Guvernului, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Economiei și Finanțelor și Ministerului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale.

Art. 4. — AMP își desfășoară activitatea sub coordonarea directă a ministrului mediului și dezvoltării durabile și are următoarele atribuții principale:

a) elaborează și implementează tematica și programul de participare a României la expoziția internațională și asigură ilustrarea tematicii propuse de organizatori;

b) colaborează cu organizatorii expoziției internaționale pentru pregătirea și realizarea activităților cuprinse în programul acestora și realizează în numele statului român toate procedurile necesare pentru pregătirea și participarea României la Expo 2008;

c) participă la elaborarea caietului de sarcini și organizarea licitațiilor, în condițiile legii, pentru proiectarea, organizarea și realizarea pavilionului și a celorlaltor manifestări prin care România va fi reprezentată la expoziția internațională;

d) asigură managementul organizatoric, financiar și monitorizarea realizării Proiectului de participare a României la expoziția internațională, pe parcursul etapelor de pregătire, desfășurare a participării, închidere a expoziției, inclusiv pe perioada de dezafectare a pavilionului și predare a locației;

e) elaborează propunerile privind bugetul necesar pentru desfășurarea propriei activități, precum și pentru asigurarea participării României la expoziția internațională;

f) asigură editarea, tipărirea, difuzarea materialelor promoționale, precum și realizarea evenimentelor speciale de promovare a participării României la expoziția internațională;

g) asigură îndeplinirea altor atribuții și sarcini stabilite de ministrul mediului și dezvoltării durabile pentru participarea în bune condiții la expoziția internațională;

h) prezintă periodic ministrului mediului și dezvoltării durabile rapoarte privind stadiul pregătirii și desfășurării participării

României la expoziția internațională, precum și modul de gestionare a fondurilor.

Art. 5. — (1) AMP se constituie în cadrul aparatului propriu al Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile, în cadrul numărului maxim de posturi aprobat Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile.

(2) AMP este condusă de comisarul general pentru secțiunea României la expoziția internațională, cu rang de secretar de stat.

(3) Comisarul general pentru secțiunea României la expoziția internațională este ajutat în desfășurarea activității de comisarul general adjunct, cu rang de subsecretar de stat.

(4) Comisarul general pentru secțiunea României la expoziția internațională și comisarul general adjunct sunt numiți de către primul-ministru, la propunerea ministrului mediului și dezvoltării durabile.

(5) Personalul de execuție al AMP este personal angajat cu contract individual de muncă în funcții de consilier pentru afaceri europene sau în alte funcții specifice personalului contractual din sectorul bugetar.

(6) Structura posturilor contractuale și încadrarea personalului de execuție se stabilesc, în condițiile legii, prin ordin al ministrului mediului și dezvoltării durabile.

(7) Personalul care își desfășoară activitatea în cadrul AMP poate fi selectat dintre angajații Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile, pe baza criteriilor aprobate prin ordin al ministrului, sau angajați prin concurs, pe perioadă determinată.

Art. 6. — (1) Cheltuielile aferente pregătirii și participării României la expoziția internațională se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile.

(2) Suma necesară pentru anul 2007 se asigură din prevederile bugetare aprobate pentru Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile pentru anul 2007.

(3) Se autorizează Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile să închirieze sau să primească în folosință, cu titlu gratuit, autovehicule și echipamente necesare participării la expoziția internațională, pe durata organizării, desfășurării și dezafectării acesteia, precum și să efectueze cheltuieli legate de asigurarea, utilizarea, întreținerea și repararea acestora, din bugetul prevăzut la alin. (1) și (2).

(4) Organizarea acțiunilor de reprezentare și protocol în Spania, pe durata desfășurării expoziției internaționale, se realizează în conformitate cu legislația în vigoare privind modul și condițiile în care misiunile diplomatice, oficiile consulare și celelalte reprezentanțe ale României în străinătate pot să organizeze acțiuni de protocol și de reprezentare și se efectuează cu aprobarea comisarului general pentru secțiunea României la expoziția internațională.

(5) Scăderea din contabilitate a contravalorii eventualelor pagube care pot apărea în timpul participării la expoziția internațională și care nu se datorează culpei vreunei persoane se face, în condițiile legii, pe baza aprobării ministrului mediului și dezvoltării durabile, în calitatea sa de ordonator principal de credite.

(6) În urma închiderii expoziției internaționale, bunurile de natura mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar aparținând pavilionului României se scot din funcțiune, se casează, se transferă la misiunea diplomatică a României în Spania, se donează, se repatriază sau se valorifică în Spania, după caz, cu respectarea legislației în vigoare.

(7) Lista bunurilor prevăzute la alin. (6) se aprobă prin ordin al ministrului mediului și dezvoltării durabile.

(8) În completarea alocațiilor bugetare prevăzute la alin. (1) și (2) se pot atrage fonduri provenite din donații și sponsorizări

ale persoanelor fizice și ale persoanelor juridice, din țară și din străinătate, precum și alte surse atrase în condițiile legii.

(9) Comisarul general pentru secțiunea României răspunde de utilizarea fondurilor aferente organizării și participării României la expoziția internațională, potrivit prevederilor legale.

(10) Structura detaliată a bugetului aferent pregătirii și participării României la expoziția internațională se aprobă prin ordin al ministrului mediului și dezvoltării durabile.

Art. 7. — AMP își încetează activitatea la data de 31 decembrie 2008.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și dezvoltării durabile,
Attila Korodi
Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru
p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 25 iulie 2007.
Nr. 830.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE PENTRU SERVICIILE COMUNITARE DE UTILITĂȚI PUBLICE

ORDIN

**pentru modificarea Ordinului ministrului administrației publice nr. 192/2003
privind înființarea agențiilor teritoriale ale Autorității Naționale de Reglementare
pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală**

Având în vedere dispozițiile art. 18 alin. (2) și (3) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, ale art. 13 alin. (1) și (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice — A.N.R.S.C., aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 671/2007, și ale Ordinului ministrului administrației publice nr. 192/2003 privind înființarea agențiilor teritoriale ale Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 671/2007, și al art. 22 alin. (2) din Legea nr. 51/2006,

președintele Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice emite prezentul ordin.

Articol unic. — Articolul 2 al Ordinului ministrului administrației publice nr. 192/2003 privind înființarea agențiilor teritoriale ale Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 7 mai 2003,

cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Agențiile teritoriale vor funcționa în următoarele localități: Deva, Bistrița, Alba Iulia, Botoșani, București, Galați, Slatina și Ploiești.”

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice,
Marian Cristinel Bîgiu

București, 26 iulie 2007.
Nr. 123.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN**privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 34/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare referitoare la monitorizarea zoonozelor și agenților zoonotici**

Văzând Referatul de aprobare nr. 18.671 din 18 iulie 2007, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară și Direcția de igienă și sănătate publică veterinară din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 34/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare referitoare la monitorizarea zoonozelor și agenților zoonotici, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 2 martie 2006, se modifică după cum urmează:

— **Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — Prezentul ordin transpune Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2003/99/CE privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici, de modificare a Deciziei Consiliului 90/424/CEE și de abrogare a Directivei Consiliului 92/117/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 325 din 12 decembrie 2003, p. 31, așa cum a fost modificată ultima dată prin Directiva Consiliului 2006/104/CE de adaptare a anumitor directive din domeniul agriculturii, respectiv legislație veterinară și fitosanitară, ca urmare a aderării României și Bulgariei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 363 din 20 decembrie 2006, p. 352.”

Art. II. — Norma sanitară veterinară referitoare la monitorizarea zoonozelor și agenților zoonotici, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 34/2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prezenta normă sanitară veterinară se aplică fără a aduce atingere prevederilor comunitare specifice privind sănătatea animală, nutriția animalelor, igiena alimentelor, bolile transmisibile ale oamenilor, sănătatea și siguranța la locul de muncă, ingineria genetică și encefalopatiile spongiforme transmisibile.”

2. La articolul 2, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) definițiile prevăzute de Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 178/2002/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 31 din 1 februarie 2002, p. 1–24;”

3. La articolul 3 alineatul (3), literele a), b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) autoritățile competente, în sensul legislației comunitare, în domeniul sănătății animalelor;

b) autoritățile competente, în sensul legislației comunitare, în domeniul nutriției animalelor;

c) autoritățile competente, în sensul legislației comunitare, în domeniul igienei alimentelor;”

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

4. La articolul 4, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Monitorizarea trebuie să se bazeze pe sistemele existente în România. Cu toate acestea, atunci când este necesar, pentru a facilita colectarea și compararea datelor se stabilesc norme detaliate de monitorizare a zoonozelor și a agenților zoonotici prevăzuți în anexa nr. 1 la norma sanitară veterinară, în conformitate cu procedura comunitară și ținând seama de celelalte norme comunitare stabilite în sectoarele de sănătate animală, igienă a produselor alimentare și de boli transmisibile la om. Aceste norme detaliate stabilesc cerințele minime de monitorizare a anumitor zoonoze și agenți zoonotici și se referă în special la:

a) populația sau subpopulațiile de animale sau etapele din lanțul alimentar cărora li se aplică supravegherea;

b) natura și tipul de informații care trebuie colectate;

c) descrierea cazurilor;

d) sistemele de prelevare a probelor care trebuie utilizate;

e) metodele de analiză în laborator care trebuie utilizate;

f) frecvența notificărilor, inclusiv a orientărilor cu privire la notificările dintre autoritățile locale, regionale și centrale.”

5. La articolul 4 se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) În vederea armonizării monitorizării de rutină a zoonozelor și a agenților zoonotici, pentru a se determina necesitatea propunerii de norme detaliate, în conformitate cu alin. (5), Comisia acordă prioritate zoonozelor și agenților zoonotici prevăzuți în anexa nr. 1 lit. A la norma sanitară veterinară.”

6. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Atunci când s-a stabilit un program coordonat de monitorizare, se face referire în special la zoonozele și agenții zoonotici în populațiile de animale menționate în anexa I la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 2.160/2003/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 325 din 12 decembrie 2003, p. 1–15.”

7. La articolul 8, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Atunci când un operator cu activitate în domeniul alimentar furnizează informații autorității competente, în conformitate cu art. 19 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, produsul alimentar în cauză sau o probă corespunzătoare prelevată din acesta se conservă în așa fel

încât să nu se împiedice nici analiza în laborator, nici investigația în focarul de toxiinfecție.”

8. La articolul 8, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Alin. (1), (2), (3), (4) și (5) se aplică fără a aduce atingere prevederilor comunitare privind siguranța produselor, sistemele de alertă și răspuns rapid pentru prevenirea și controlul bolilor transmisibile ale oamenilor, igiena alimentelor și cerințelor generale ale legislației din domeniul alimentelor, în special cele referitoare la măsuri de urgență și proceduri pentru retragerea de pe piață a alimentelor și hranei pentru animale.”

9. La articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să transmită Comisiei, pentru prima dată, până la sfârșitul lunii mai a anului 2008, iar ulterior până la sfârșitul lunii mai a fiecărui an, un raport cu privire la evoluțiile și sursele zoonozelor, ale agenților zoonotici și ale rezistenței antimicrobiene, care cuprinde datele colectate, în conformitate cu art. 4, 7 și 8, în cursul anului anterior.”

10. La articolul 9, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Rapoartele trebuie să conțină informațiile menționate la art. 3 alin. (2) lit. b) din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 2.160/2003/CE.”

11. După articolul 10 se introduce un nou articol, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană cu privire la actele normative emise și măsurile administrative dispuse pentru implementarea prezentei norme sanitare veterinare.”

12. În anexa nr. 4 la norma sanitară veterinară, punctul B litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) populația de animale susceptibile în cauză, împreună cu data la care s-au raportat cifrele:

- numărul de efective;
- numărul total de animale;
- metodele de producție implicate, dacă este cazul;”.

Art. III. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Radu Roatiș Chețan

București, 2 august 2007.
Nr. 153.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

